

27 Ιανουαρίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

SAMIR KARIM,

Ενάγων,

v.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΚΟΝΙΔΑΡΗ,

Εναγόμενου.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 129/92, σχετίζεται με τις αγωγές Αρ. 130-137/92)

Επίδοση κλητηρίου εντάλματος εκτός δικαιοδοσίας δυνάμει του Κ.24 των Θεσμών Ναυτοδικείου — Παρέχεται η δυνατότητα στο Δικαστήριο να διατάξει υποκατάστατο επίδοση, ακόμα και σε πρόσωπο που βρίσκεται εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου — Το κριτήριο για έκδοση διαταγής για υποκατάστατο επίδοση είναι το κατά πόσο υπάρχει σοβαρή πιθανότητα να περιέλθει το κλητήριο ένταλμα στη γνώση του εναγόμενου. 5

Υποκατάστατος επίδοση — Παρέχεται εξουσία στο Ναυτοδικείο να διατάξει υποκατάστατο επίδοση και στις περιπτώσεις όπου παρέχει άδεια για επίδοση κλητηρίου εντάλματος εκτός δικαιοδοσίας, δυνάμει του Κ.24 των Θεσμών Ναυτοδικείου — Η υποκατάστατος επίδοση μπορεί ακόμη να γίνει και σε πρόσωπο που βρίσκεται εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου — Το κριτήριο είναι κατά πόσο υπάρχει σοβαρή πιθανότητα να περιέλθει σε γνώση του εναγόμενου το κλητήριο ένταλμα. 10 15

Ο ενάγων υπόβαλε αίτηση δυνάμει του Κανονισμού 24 των Θεσμών Ναυτοδικείου για χορήγηση άδειας για επίδοση του κλητηρίου εντάλματος της αγωγής εκτός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου. Επειδή η διεύθυνση της κατοικίας του εναγόμενου ήταν άγνωστη στον ενάγοντα, ζητήθηκε να εκδοθεί και διάταγμα υποκατάστατης επίδοσης στο δικηγόρο του εναγόμενου σε προηγούμενες αγωγές. Εκτός από την αναγραφή της διεύθυνσης της κατοικίας του εναγόμενου, όλες οι άλλες προϋποθέσεις του Κανονισμού 24 για χορήγηση άδειας για επίδοση εκτός δικαιοδοσίας του Δικαστη- 20

ρίου πληρούνταν στην προκειμένη περίπτωση. Έγινε εισήγηση στο Δικαστήριο να εφαρμοσθούν, δυνάμει του Κ.237 των Θεσμών Ναυτοδικείου, οι ανάλογοι Αγγλικοί Θεσμοί Ναυτοδικείου.

Αποφασίσθηκε ότι:

- 5 (α) Όπου ένα ζήτημα ρυθμίζεται από τους Κυπριακούς Θεσμούς Ναυτοδικείου, όπως στην παρούσα περίπτωση δεν παρέχεται ευχέρεια εφαρμογής του Κ.237 των Θεσμών Ναυτοδικείου.
- 10 (β) Εφόσον ο Κ.24 των Θεσμών Ναυτοδικείου δεν καθόριζε τον τρόπο επίδοσης, παρεχόταν ευχέρεια στο Δικαστήριο να διατάξει υποκατάστατη επίδοση, η οποία μπορούσε να πάρει την μορφή ακόμη και επίδοσης σε πρόσωπο εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου. Το κριτήριο που διέπει την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου σε περιπτώσεις αιτήσεων για υποκατάστατο επίδοση είναι το κατά πόσο υπάρχει σοβαρή πιθανότητα ότι με τον προτεινόμενο τρόπο επίδοσης το κλητήριο ένταλμα θα περιέλθει στην γνώση του εναγομένου. Στην προκειμένη περίπτωση, υπήρχε τέτοια σοβαρή πιθανότητα, ενόψει του ότι ο δικηγόρος του εναγομένου στις προηγούμενες αγωγές είχε επικοινωνία μαζί του, και γι' αυτό το αιτούμενο διάταγμα θα έπρεπε να εκδοθεί.
- 15
- 20

Η αίτηση επιτράπηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- 25 *Armitage v. Fitzwilliam [1875] W.N. 238,*
Ford v. Shephard [1885] 34 W.R. 63,
Western etc. Building Society v. Rucklidge [1905] 2 Ch.D. 472.

Αίτηση.

- 30 Αίτηση από τον ενάγοντα για άδεια του Δικαστηρίου για επίδοση ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος στον εναγόμενο στο εξωτερικό.

Α. Γιωρκάτζης, για τον Ενάγοντα-αιτητή.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την ιδιότητα του ιδιοκτήτη του πλοίου ο ενάγων επιδιώκει, με την αγωγή του, την ακύρωση απόφασης που εκδόθηκε υπέρ του εναγόμενου στην Αγωγή Ναυτοδικείου 71/92. Η ακύρωση επιζητείται “για το λόγο ότι η απόφαση πάρθηκε δια δόλου και/ή διά ψευδών παραστάσεων και/ή διά μη αποκαλύψεως ουσιαστικού γεγονότος για το οποίο υπήρχε υποχρέωση να αποκαλυφθεί”.

Με αίτηση θεμελιούμενη στον Κ.24 των Κυπριακών Θεσμών Ναυτοδικείου, ο ενάγων εξαιτείται την άδεια του δικαστηρίου για επίδοση ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος στον εναγόμενο στο εξωτερικό. Ο εναγόμενος είναι κάτοικος Ελλάδας αλλά η διεύθυνση καθώς και οι κινήσεις του είναι άγνωστες. Στο κλητήριο ένταλμα της Αγωγής 71/92 δεν καθορίζεται η διεύθυνση της κατοικίας του στην Ελλάδα κατά παράβαση του Κ.8 των Θεσμών Ναυτοδικείου. Ο ασφαλέστερος τρόπος για να τεθεί υπόψη του εναγόμενου το κλητήριο ένταλμα είναι μέσω του δικηγόρου που τον εκπροσώπησε στην αγωγή και μεταγενέστερα, όπως υποστηρίζεται, στην ένορκη δήλωση που υποστηρίζει την αίτηση. Επομένως επιδιώκεται η επίδοση του κλητηρίου εντάλματος στον εναγόμενο στο εξωτερικό μέσω υποκατάστατης επίδοσης της ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος σε πρόσωπο εντός της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου.

Προηγούμενη αίτηση του ενάγοντα για επίδοση του κλητηρίου εντάλματος στον κ. Παναγιώτου εγκαταλείφθηκε μετά την επίδοση της αίτησης στον κ. Παναγιώτου και τη δήλωση του στο δικαστήριο την 6/10/93:

“κ. Παναγιώτου: Εντιμότητα, όσον αφορά το θέμα της επίδοσης, δεν έχω οδηγίες από τον εναγόμενο να δεχθώ επίδοση. Έχω κάμει προσπάθειες για να έλθω σ’ επαφή με τον εναγόμενο· όσον αφορά το θέμα της συγκεκριμένης αίτησης, δεν υπάρχει ανταπόκριση εκ μέρους του καθ’ ου η αίτηση και δεν έχω οποιεσδήποτε οδηγίες να εμφανιστώ εκ μέρους του.”

Η αίτηση εκείνη εγκαταλείφθηκε για λόγους που αναφέρονται στο πρακτικό του δικαστηρίου· κυρίως γιατί δε συνιστούσε αίτημα για επίδοση εκτός δικαιοδοσίας. Εκτός από τις θεσμικές διατάξεις που διέπουν την παροχή άδειας για την επίδοση του κλητηρίου εντάλματος σε εναγόμενο στο εξωτερικό ο κ. Γιωρκάτζης επικαλείται επικουρικά και τις πρόνοιες του Κ.237 που καθιστούν εφαρμοστέους τους θεσμούς του αγγλικού ναυτοδικείου που ίσχυαν κατά την ανακήρυξη της Κυπριακής Δημοκρα-

τίας για την πλήρωση θεσμικών κενών στους κυπριακούς θεσμούς. Το γεγονός ότι οι ρυθμίσεις που προβλέπουν οι Κυπριακοί Θεσμοί Ναυτοδικείου δεν είναι τόσο λεπτομερείς όσο οι αντίστοιχοι Αγγλικοί δε σημαίνει ότι το θέμα δεν ρυθμίζεται από τους θεσμούς μας ή ότι παρέχεται πεδίο για συμπλήρωση τους με προσφυγή στους Αγγλικούς Θεσμούς. Εφόσον το θέμα ρυθμίζεται από τους Κυπριακούς Θεσμούς δεν παρέχεται δυνατότητα επίκλησης του Κ.237. Το θέμα της επίδοσης του κλητηρίου εντάλματος ή ειδοποίησης για το περιεχόμενο του στο εξωτερικό ρυθμίζεται από τους Κ.24 και 25. Ο τρόπος της επίδοσης δεν καθορίζεται επαφείτα στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου υπό το πρίσμα του σκοπού της επίδοσης που είναι η γνωστοποίηση της διαδικασίας στον εναγόμενο. Όπως και στην περίπτωση αδυναμίας επίτευξης προσωπικής επίδοσης του κλητηρίου εντάλματος εντός της δικαιοδοσίας (Κ.22) το ίδιο και στην περίπτωση επίδοσης εκτός δικαιοδοσίας παρέχεται ευχέρεια υιοθέτησης υποκατάστατου της προσωπικής επίδοσης.

Στην προκείμενη περίπτωση η επίδοση της ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος κατευθείαν στον εναγόμενο είναι όντως αδύνατη εφόσον η διεύθυνση του είναι άγνωστη στον ενάγοντα. Το μόνο μέσο στη διάθεση του ενάγοντα για παραμερισμό της απόφασης η οποία εκδόθηκε εναντίον του πλοίου είναι μέσω αγωγής. Και εκτός αν επιτραπεί η υποκατάστατη επίδοση δεν υπάρχει άλλος τρόπος γνωστοποίησης της αγωγής στον εναγόμενο.

Με την ένορκη δήλωση η οποία υποστηρίζει την αίτηση έχουν θεμελιωθεί οι υπόλοιπες προϋποθέσεις που θέτει ο Κ.24 για την παροχή άδειας, δηλαδή,

- (α) αποκάλυψη καλού αγώγιμου δικαιώματος,
- (β) οι λόγοι που καθιστούν κατάλληλη την εκδίκαση της υπόθεσης στην Κύπρο,
- (γ) η χώρα διαμονής του εναγόμενου, και
- (δ) η ύπαρξη έμμεσου τρόπου πρόσβασης σ' αυτό.

Η δήλωση του δικηγόρου του κ. Παναγιώτου ότι δεν έχει οδηγίες να εκπροσωπήσει τον εναγόμενο και για το λόγο αυτό δεν μπορούσε να αποδεχτεί εκ μέρους του επίδοση της αγωγής δεν αποκλείει την επίδοση του κλητηρίου εντάλματος σ' αυτόν ως

υποκατάστατου τρόπου επίδοσης στον εναγόμενο.

Παρόλο που οι αγγλικοί θεσμοί που διέπουν την υποκατάστατη επίδοση δεν έχουν άμεση εφαρμογή στην Κύπρο οι αρχές τους και η πρακτική των Αγγλικών δικαστηρίων είναι διαφωτιστικές ως προς την άσκηση της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου για την υποκατάστατη επίδοση του κλητηρίου εντάλματος. Το κύριο ερώτημα σε κάθε περίπτωση υποκατάστατης επίδοσης, όπως η λογική του πράγματος επιβάλλει, είναι κατά πόσο ο προσφερόμενος τρόπος θα θέσει κατά λογική προοπτική, αν όχι βεβαιότητα, το κλητήριο υπόψη του εναγομένου. (Βλ. THE ANNUAL PRACTICE, 1960, Vol. 1, p. 133-134). Στην *Armitage v. Fitzwilliam and Others*, 1875 W.N. 238 εγκρίθηκε ως μέθοδος υποκατάστατης επίδοσης η επίδοση του κλητηρίου εντάλματος στο δικηγόρο του εναγομένου.

Όπου συντρέχουν οι προϋποθέσεις για υποκατάστατη επίδοση της διαδικασίας σε διάδικο εκτός δικαιοδοσίας αυτό μπορεί να συντελεσθεί και με επίδοση του κλητηρίου εντάλματος εντός της δικαιοδοσίας. (Βλ. *Ford v. Shephard* [1885] 34 W.R., 63, και *Western etc., Building Society v. Rucklidge* [1905] 2 Ch.D., 472).

Καταλήγω ότι έχουν θεμελιωθεί οι προϋποθέσεις για επίδοση ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος στον εναγόμενο στο εξωτερικό. Εφόσον η διεύθυνση του είναι άγνωστη κρίνω ότι υπάρχει σοβαρή πιθανότητα το κλητήριο ένταλμα να τεθεί υπόψη του με την επίδοση του στο δικηγόρο Α. Παναγιώτου ο οποίος τον είχε εκπροσωπήσει στην αγωγή και υπάρχει σοβαρή πιθανότητα να γνωρίζει τη διεύθυνση του εναγομένου και να του κοινοποιήσει την ειδοποίηση του κλητηρίου εντάλματος. Συγχρόνως διατάσσεται η ανάρτηση του εντάλματος στον πίνακα ειδοποιήσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Η υπόθεση επανορίζεται στις 16/3/94 η ώρα 9.00 π.μ. Κατά την ημέρα εκείνη ο εναγόμενος θα είναι ελεύθερος να εμφανιστεί και να αμφισβητήσει την απαίτηση.

Η αίτηση επιτρέπεται.